

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru z pošiljanjem na dom za celo leto K 4.— za pol leta „ 2.— za četrť leta „ 1.—

Naročnina se pošilja upravništvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice hšt. 5. List se pošilja do odpovedi.

Deležniki katol. tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

SLOVENSKI

GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri gospodu Novak-u na velikem trgu po 10 h.

Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo.

Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat, po 15 h, dvakrat 25 h, trikrat 35 h.

Inserati se sprejemajo do srede popoludne.

Štev. 13.

V Mariboru, dne 29. marca 1900.

Tečaj XXXIV.

Proč od Gradca!

V ponedeljek dne 26. t. m. so spodnještajarski slovenski poslanci, zbrani na zaupnem posvetovanju v Mariboru, enoglasno sklenili, da ne vstopijo več v deželno zbornico. Prav tako!

Čast slovenskega naroda in osebna čast jim brani, da bi še nadalje prenašali vsa preziranja, zasmehovanja in žaljenja, s kojimi so jih obsipavali zadnja leta nemški poslanci v deželnem zboru.

Vse predloge in nasvete, ki so izhajali iz kroga slovenskih poslancev, je nemška večina dosledno odklanjala ter zraven očitno kazala sovraštvo do slovenskega življa. Slovenski narod se je v zbornici javno žalil ter imenoval narod roparjev in morilcev. Slovenskim poslancem so pretili z zaušnicami in s pasjim bičem ter jim podtikali najnesramnejše namene pri vseh njihovih dejanjih. Ali je torej čudo, da slovenski poslanci nočejo več v Gradec?

Kaj naj delajo naši poslanci v Gradcu? Ne dosežejo itak ničesar, ker nemška večina mrzi slovenski narod in noče prej ničesar storiti za Spodnji Štajar, dokler ni izginil zadnji slovenski kmet s prelepimi našimi krajevi. Že sto let se borimo Slovenci za uravnavo Pesnice, storilo še se ni nič. Sotla dela leto za letom velikansko škodo s preplavljenjem, a storilo se ni istotako nič za nje uravnavo. Saj ob teh rekah prebivajo le Slovenci in kaj je nasprotnikom na tem, ako poginejo od gladu in revščine . . . ?

Kmetijska družba še ni dala krajcarja za spodnještajarske Slovence. Vsako leto dobiva 15 000 gld. podpore od države, a to vse gre v nemške malhe. Po Spodnjem Štajarju podpira ta družba namesto kmetov le mestjane. Mestjani so Nemci, a kmet je Slovenec, zato kmet nima pravice do podpore.

Velikanske davke moramo plačevati Slovenci za deželne potrebe. A s tem denarjem se ne pomaga Spodnještajarcem, ker so Slovenci, ampak Srednje in Gornještajarcem. Zidajo se jim ceste, uravnavajo potoki, mestjanom plačujejo gledališča, podpirajo jahališča in drsališča, a slovenskemu kmetu . . . ? Njemu ne dajo nič, njemu ne pomagajo nič.

Šolski stroški so dandanes velikanski. Slovenci bi se jih radi plačevali, ako bi le videli, da se res kaj zgodi za slovensko decu in učiteljstvo. Toda nemška večina z našim denarjem zida Nemcem meščanske šole, za nemško učiteljstvo ustvarja visoke plačilne razrede, Slovincem pa jemlje ljudsko šolo za ljudsko šolo, odbija naše prošnje za meščanske šole ter prezira zahteve naših učiteljev po pravični uravnavi učiteljskih plač.

Ali naj hodijo naši poslanci še na dalje v Gradec, da gledajo, kako se našemu ljudstvu sekajo smrtno rane? Nikdar ne! Naj ostanejo doma! V Gradcu nimajo ničesar več iskati. Dolgo so vstrajali naši poslanci v Gradcu, prosili, zahtevali, vse zastonj. Večina jih je prezirala, vlada jih ni slišala.

Da, deželna vlada je tudi kriva, da se z nami na Štajarskem tako godi. Za Slo-

vence se ne briga nič. Clary v svoji plemenitaški visokosti še se ni ponižal, da bi stopil na zemljo slovenskega prostaka. Ko je zasedel svoje mesto, zatrjeval je z močnim glasom, da ne bo tak kot njegovi predniki, ampak boljši, da ne bo spoznaval ljudstva iz uradnih poročil, ampak od obličja do obličja. Clary je pozabil na svoje besede! In kaj je storila vlada, ko je nemška večina dosledno odklanjala slovenske predloge, ko je zasramovala slovenski narod, ko se je pretilo našim poslancem celo z zaušnicami? Vlada bi lahko mnogo storila, a storila ni ničesar.

Dobro, da naši poslanci ne gredo več v Gradec! Proč od Gradca! Mi nimamo v Gradcu ničesar več iskati, mi nočemo z Gradcem nobene zveze več. Če nas nemška večina ne mara, dobro, dajte nam samostalnost! Spodnji Štajar Slovincem!

Slovenci! Oklenite se sedaj svojih poslancev, ki so obrnili ravnokar hrbet Gradcu ter prišli med Vas, da bojujejo in izbojujejo boj za končno samostalno upravo Spodnjega Štajarja. Spodnještajarski Slovenci! Vi niste več otroci, da bi Vam morali Vaše zadeve upravljati Nemci, Vi ste nadarjen, izobražen narod, ki ne potrebuje druge pomoči. Upravljajte si sami Vaše zadeve, z Vašim denarjem gospodujte sami ne pa tujci. V boj torej za samoupravo Spodnjega Štajarja! Proč od Gradca! naj zadoni po vsaki slovenski vasi. Ne vstrašimo se boja, Bog in pravica je na naši strani, in vsled tega bo pri nas tudi zmaga!

Listek.

Oče in sin.

Spisal Jože Selski.

(Dalje.)

II.

Čudak je takoj začel pripravljati, kar je bilo potrebno. Zelo je pogrešal Jurija, ki je prijel za vsako delo, lahko ali težko. Bil je najbolj delaven in potrpežljiv izmed Matijevih otrok. Kot deček se v šoli ni bil posebno odlikoval. Njegova črepinja je bila tako trda, da si še niti i-jeka ni mogel prisvojiti, temveč ga je same jeze nekoč iztrgal iz začetnice, ko ga je gospod učitelj po štiritedenskem šolskem obisku zopet vprašal, kako se pravi onej črki, in mu jih je nameril, ker ni znal odgovoriti. Sedel je Juri zmirom v prvi klopi. Kajti tisti učitelj je imel navado, da je predstavljaj marljivejše učence v zadnje klopi, lenuhe in malopridneže pa v sprednje, kjer jih je imel vselej pred očmi. Tako je prebil Juri nekaj let na tem častnem prostoru, dokler ga niso izbacili iz šole pred postavno starostjo, ker se ni mogel niti naučiti, da bi zapisal svoje ime. Rasti je bil velike in krepke, duh mu je bil pa precej skromno

odmerjen. Razen tega je bil, kakor so mu pravili sovaščani, velike jedi in ne premalega pitja. Kadar je šel kam mlatit in je ravno tako srečno naletel, da je z drugimi vred obhajal «likof» pri kateri priložnosti se navadno mastijo, tedaj je ponavljal svoj navadni dovtip, posebno če ga je kdo opominjal, naj jé: «Rajši pa že meso jem, kakor da bi štruklj pustil».

Da ima prevelik želodec, to je najbolj začel čutiti pri vojakih. Zajtrk mu je bila «eksercirka», obedoval je često pozno popoludne, in še tedaj se mu ni bilo mogoče nasititi, za večerjo pa je moral iti spat. Komis je snedel vselej isti dan, ko ga je dobil. Njegovi tovariši so takoj spoznali, kake slabosti in napake ima. Dražili so ga, kakor so znali, da so si delali kratek čas. Nekoč so mu še zadnji košček komisa ukradli. Seveda je to Jurija bolj bolelo, nego vse sitno in mučno nagajanje. Tedaj se je v resnici razsrdil in jel razbijati po sobi ter pretil, da naklesti vse od prvega do zadnjega, ako mu ne vrnejo kruha. Njegove žilave roke in tedaj divje oči so navdale poredne tovariše s strahom, in vrnili so mu celi hleb. Cenjeni bralec, ko bi bil v tem trenutku videl Jurijevo veselje in radost, mislil bi, da on sploh ne pozna jeze. Na tihem si je želel, da bi se mu posrečilo večkrat kaj takega. Sedel je na svojo posteljo

in začel «štruco» ometati ne poslušajoč rezkih opask nagajivih tovarišev. Prišla mu je pametna misel: Očeta hočem prositi, naj mi pošljejo kruha; saj imajo dovolj moke. Zakaj bi stradal, ko so oče mlinar? Naprosil je Antona Zvita, naj piše zanj domu, on mu hoče narekovati. Zvit je rad privolil in pisal:

Dragi oče!

Pri vojakih je zelo hudo, ker moram stradati noč in dan. Pajki mi predejo po želodcu, in če ne bo boljše, mi bodo začele tudi v njem rasti divje gobe. Prosim Vas toraj, usmilit se me! Mati naj spečejo dva kolača kruha in potem mi ju pošljite, da bom še vendar enkrat pošteno sit, ko že dolgo nisem bil! Ker mi pa tudi denarja primanjkuje — šest krajcarjev na dan nimam dosti — izposodite si za-me deset gld., če jih sami nimate, ter jih pošljite Antonu Zvitu, ki mi jih bo kot dober prijatelj izročil; kajti jaz ne znam svojega imena prebrati, in lahko bi me drugi goljufali. Škoda bi bilo lepega desetaka. O binkoštih pridem domu z zvezdo na ovratniku. Zdaj Vas pa vse vkup lepo pozdravi Vaš lačni sin
Juri.

«Prečitaj, kaj si napisal,» prosi Juri Antona! Ta čita, kakor mu je bil Juri narekoval: Dragi oče! Pri vojakih . . . ko že dolgo nisem bil. O binkoštih pridem domu

Poroka cesaričine Štefanije.

Nesreča ne izbira. Tudi pred cesarskimi vrati se ne ustavi. Belgijska princesinja Štefanija je bila kot žena avstrijskega prestolonaslednika določena, da zasede enega izmed najponosnejših evropskih prestolov, avstrijski prestol. Toda nesreča je hotela drugače. Kruta smrt je pobrala Rudolfa ter vzela z njim Štefaniji moža, avstrijskim narodom prestolonaslednika. Štefanija je odslej živela le dobrim delom in svoji hčerki, nadvojvodinji Elizabeti.

Lani se je naenkrat raznesla po Avstriji in celem svetu novica, da namerava cesaričina Štefanija zopet skleniti zakonsko zvezo. Kmalu se je izvedelo tudi, kdo je izvoljenec njenega srca. Bil je ogrski grof Lonyay. Zadnji četrtak dne 22. t. m. se je uresničilo, kar se je govorilo že delj časa o nameravani poroki. Cesaričina-nadvojvodinja Štefanija se je poročila z ogrskim grofom Elemerjem Lonyayem. Ženin je bil prej protestantske vere, a je v zadnjem času prestopil h katoliški veri. Pol ure pred poroko je bil birmovan po dvornem škofu dr. Mayerju. Poroka se je vršila v priprosti kapelici cesarskega gradu Miramare pri Trstu.

Razven ženina in neveste je bilo pri poroki navzočih 15 ljudi. Točno ob 11 uri je vstopila cesaričina-vdova Štefanija v kapelico in za njo ženin grof Elemer Lonyay s pričami. Pred altarjem jih je čakal dvorni škof dr. Lovrenc Mayer, ob njegovi strani dvorni kapelan msgr. dr. Aug. Fišer-Colbrie, dvorni kapelan tržaškega škofa Ludvik Cikovič in upravitelj župnije Contovello, v katero spada grad Miramare. Visoka dvojica je šla naravnost pred altar, kjer je dvorni škof začel uvodne molitve. Potem je imel kratek nagovor, v katerem je želel zakonski zvezi, ki se je sklenila iz ljubezni in čistega namena, neskaljeno srečo. V oči Štefanijine so prilesketale pri teh besedah solze globokega ginjenja. Toda kmalu se je zopet osrčila, ko je dala ženinu roko ter storila zakonsko obljubo. Glasno je izrekla »da,« videlo se je, kakor bi hotela ta »da« posebno naglasiti. Še bolj odločen, jasen je bil »da« grofa Lonyaya. Po dovršeni poroki je bila sv. maša. Med mašo je igral na harmoniju ravnatelj mestne godbe Josip Rotter. Ko se je maša končala, vstala sta novoporočenca s klečalnikov. Dvorne gospe so pristopile k Štefaniji ter ji čestitale. Štefanija se jim je srčno zahvaljevala ter vsako poljubila v lice. Na to se ji približata grof Koloniewski in zdravnik dr. Auchenthaler, ter ji čestitata ter ji po-

ljubita roko. Potem sta odšla z ženinom iz kapelice naravnost v jedilnico, kjer je bila južina. Udeležili so se južine še grofice Gondrecourte, Palfi, Szecheny, grofi Koloniewski, Gabrijel Lonyay in zdravnik dr. Auchenthaler. Novoporočencem je došlo od vseh stani premnogo čestitk. Pristrčno je čestital naš cesar Franc Jožef. V čestitki se glasi tudi: »Upam, Štefanija, da bom imel kmalu priložnost, pozdraviti Te s Tvojim možem.« Razven avstrijskih nadvojvodov in nadvodinj, razven preštevilnih avstrijskih in ogrskih plemenitašev, čestitali so tudi nemška cesarica, mati Štefanijina belgijska kraljica Henrieta, angleški prestolonaslednik princ Wallis in drugi.

Pri poroki je nosila na glavi nakit iz brilantov, darilo našega cesarja, okoli vratu pa 4 nize, 3 iz brilantov, enega iz biserov, zadnji darilo ženinovo. Oblečena je bila nevesta v siv crêpe de Chine z benečanskimi čipkami. V rokah je držala krasen šopek, katerega je naročil ženin na Reki. Grof Lonyay je prišel v črnem oblačilu in z belo zavratnico. Na ženitovansko potovanje gresta v Italijo in bosta na velikonočni teden bivala v Rimu.

Grof Lonyay je iz stare ogrske plemeniške obitelji. Njegova mati še živi. Grof Lonyay je za glavo manjši od grofice Štefanije in listi pišejo, da je lep, ljubeznjiv in vrlo olikan mož. Skupni letni dohodki zakoncev Lonyay znašajo 150.000 gld., torej za vsak dan povprečno 410 gld.

Avstrijski narodi želijo visokima novoporočencema obilo sreče.

Politični ogled.

Deželni zbori so začeli svoje delovanje. V štajarskem deželnem zboru manjkajo slovenski poslanci, le na hodnikih je videti tu in tam slovenski deželni odbornik Robič. Nemški poslanci se zbirajo okoli njega ter ga radovedno izprašujejo, zakaj Slovenci ne pridejo v deželni zbor, kaj sploh nameravajo. Posl. Robič se jim smeji in jim odgovarja le z dovtipi. Zadnji ponedeljek je deževalo, ko je imel deželni zbor prvo sejo. Slovenskih poslancev ni bilo. Nemški poslanci si poiščejo Robiča, ter ga izprašujejo: »Kje so Vaši slovenski tovariši?« Robič: »Ne morejo priti, na slovenskem Štajarju grozno deži.« In nemški poslanci so zopet izginili. Sicer pa na Slovenskem Štajarju res deži, in sicer padajo hude obsodbe na postopanje nemške večine in deželne vlade z nami Slovenci. Spodnještajarski Slovenci nočejo poznati več Gradca.

Zato odobravajo, da slovenski poslanci svojega izstopa niso naznanili deželnemu zboru, ampak samo volilcem. Kaj nam mari deželni zbor v Gradcu? Slovenci hočejo samoupravo!

Graški Nemci morajo vedno kake nemumnosti vganjati. Sedaj jih vganjajo proti redemptoristu Freundu, ki ima propovedi v mestni cerkvi. Kričijo po ulicah in prepevajo pesmi. Vlada ničesar ne stori. Saj ve, da se katoliška nemška stranka niti za katoliške duhovnike ne upa potegniti. Lani so pretepali katoliške duhovnike v Celovcu, a katoliška stranka in vlada se nista zmenili za to.

Volilna preosnova za dunajski mestni zbor je dobila najvišje potrjenje. Liberalci so zahtevali, naj se sedaj občinski zbor razpusti, da se bo volilo po novem volilnem redu. Ministerski predsednik pa ni hotel ugoditi njih želji. Moč liberalcev je že tako majhna, da se ni treba več ozirati na nje.

Domoljubje avstrijskih Nemcev. Češko nemško narodno društvo je imelo zadnjo nedeljo v Pragi svoj shod. Govoril je tudi poslanec Iro. Ker pa je naslednji govornik začel nesramno napadati presvitlega cesarja, je vladni zastopnik shod razpustil ter govornika vzel s seboj v luknjo. Med Nemci vedno bolj gineva avstrijsko domoljubje in zato je vsakemu Slovencu treba pozornim biti v občevanju z Nemci.

Prvi narodni klub v ogrski državni zbornici so si osnovali nemški Saksonci, to se pravi, poslanci sedmograških Nemcev. Doslej so se zastopniki različnih narodnosti skrivali pod perotni mažarskih strank, odslej pa bo brzkone drugače. Narodni zastopniki se bodo začeli zbirati v svoje klube. Prvi korak so storili Saksonci. Narodna zavest, ki so jo tako dolgo pokrivali Mažari s pelom praznih fraz, mora enkrat tudi na Ogrskem vzplamteti.

Začrnjeni Črnogorci. Nemški listi, posebno avstrijski nemški listi so že dolgo lagali, da na Črnigori denarno stanje ni v redu, da se nahajajo velike nerednosti. Rusija, ki je zaščitnica te majhne, a junaške države, je poslala posebnega strokovnjaka v Črnogoro, da preišče, koliko je resnice na tem pisarjenju in govorjenju. Našel je, da je denarno stanje na Črnigori v najlepšem redu in da so nemški listi po stari navadi zopet nesramno obrekovali. Noben slovanski narod torej ni varen pred hudobnimi jeziki nemških časnikarjev.

Vojska v Južni Afriki. Buri so imeli zopet majhno srečo. Pri Bethulie so premagali angleškega generalnega lajtnanta Ga-

na nekaj dnij in Vam hočem prinesiti kos komisa, da bodete vedeli, kakšen okus imaj če se me ne bo med potom lotilo poželjene, po njem. Vi oče ste sicer bili sami pri vojaki, a vem, da ga bodete radi zopet pokusili. Nosili ste tudi dve zvezdi, na vsaki strani eno. Meni so obljubili, da bom avanziral za poddesetnika ali »frajtarja,« ker znam zelo dobro eksercirati, posebno pa pri korakanju treskati ob tla, da bi s peto še tisti trdi suhor (cvibak) zdrobil, ktere ga moram včasi glodati, ker drugega nimam. Zdaj Vas pa vse vkup pozdravi Vaš hvalježni sin
Juri.

III.

«Dobro jutro, Čudak!»

«Bog ga daj! Si vendar le prišel, kakor si mi bil obljubil. Šimon, Ti si mož-beseda; nate se sme vsakdo zanesti. Res me veseli, da sem dobil tako poštenega in zanesljivega pomagača, ki se ne vlačí pri delu počasi od enega konca bruna do drugega, kakor bi ga grizlo. Ljudje, pri katerih si že delal, so mi večkrat pravili, da si vesten delavec. Zato Ti pa tudi radi plačujejo, kolikor zahtevaš, ker vedó, da si si zaslužil. Veš, Šimon, šel sem enkrat po zaslužek v grad, ktere ga gospodu sta sadila moja dva mlajša sina po gozdnih planotah mlado borovje itd. Bil

sem sedaj ravno namenjen v trg in sem hotel med potom tudi to opraviti. Mimo gredoč sem videl pri neki hiši dva tesarja — bilo je ob dveh popoldne — ko sta prihajala od kosila. Legla sta na trato pod košato lipo, basala vsak svojo pipo tako dolgočasno, da sem si mislil: ta dva služita in strežeta bolj svoji navadi nego gospodarju, ki ju je najel. — Še to ti moram povedati, kako je bilo v gradu. Nikdar bi ne bil mislil, da je gospoda tako ošabna in ohola. Ko sem stopil v sobo, kjer se je delavcem izplačevalo, čakalo je tam že precej ljudij. Grajščak sam je sedel za nizkim železnim omrežjem, da bi ne mogel nikdo blizu. Ker se mi je mudilo, priril sem se skozi ljudi ter sem hotel stopiti prek omrežja in izplačevalca prositi, naj mene prej odpravi nego druge. Kaj misliš! Zavpil je nad menoj, da sem takoj potegnil nogo zopet nazaj. In glej! Ta spaka me je pustila čakati, da sem prišel najzadnji na vrsto. Bila sva sama. Tedaj še le mi je začel ušesa polniti in levite brati. Hotel sem se opravičiti in rekel:

«Gospod, saj Vam nisem hotel nič žalega storiti. Pošten človek sem; drugače bi ne bil nosil pri vojaki dveh zvezd. Mene so tam zelo obražali . . .»

«Molči!» se je zadril in mi vrgel denar pod noge, da sem ga moral iskati po vseh

kotih. Kaj sem si hotel? Spravil sem se iz sobe, kakor bi me bil kdo s kropom polil. Zunaj sem še vlekel pri ključavnici na uho, če še kaj mrmra zlodej. Slišal nisem nič drugega nego cvenk denarja in pri tem mislil na svoj stroj. Vesel sem bil, ko sem dihala zopet na prostem. Celi teden mi je hodila ta spaka po glavi, še v sanjah me je vznemirjala. Zarotil sem se, da mu ne grem več pred oči, ko bi tudi ne vem kaj bilo.»

Med tem je iskal svoje orodje in peljal Šimona v delavnico, kjer je ležal potrební les že pripravljen. (Dalje prih.)

Smešničar.

Trajno blago. Žid je hvalil svoje blago neki ženski, rekoč: »To blago je za večnost in potem je daste lahko še obrniti!»

Mati: »No Matijček, ali so te katehet že vprašali v šoli, kdo je bil prvi človek na svetu. — Matijček: »Ne, mamica; to so že sami vedeli!«

Dober zagovornik. Sodnik: Zatoženec! Imate li zagovornika? Zatoženec: Svojo ženo sem prignal s seboj; ta ima jezik za tri dohtarje!»

tarca. Istotako se jim je posrečilo, premagati polkovnika Plummerja, ki je hitel mestu Makefing nasproti. Prislili so ga, da se je umaknil zopet nazaj. Toda Buri ga niso zasledovali, s čemur so napravili veliko napako. Vrhovni angleški poveljnik Roberts še se nahaja v Bloemfonteinu, kjer dela priprave za nadaljno vojskovanje.

Dopisi.

Od Sv. Trojice v Haložah. Naš vrli in neumorno delavni poslanec, Jožef Žičkar, je dobil te dni od ministerskega predsednika lastnoročno pismo, ki bode razveselilo vse revne Haložane. Zato prosim, da je v Vašem listu objavite. — Pismo slove: «Častiti gospod! Velikokrat že ste me opozarjali na veliko stisko in bedo revnih vinogradnikov v Haložah ter toplo priporočali, naj se jim zadostno pomore iz državnih sredstev.

Danes mi je čast sporočiti Vam, prečastiti gospod, da sem z odlokom z dne 20. marca št. 43.675 gospodu ces. namestniku na Štajarskem dal na razpolago 60.000 kron, ki se naj razdelé med revne Haložane, kateri letos silo trpé. Ob enem Vam naznanjam, da sem v dogovoru s poljedelskim ministerstvom zaradi obnovitve uničenih vinogradov.

Prosim, bodite prepričani, da bodem tudi zanaprej vso skrb imel za to važno zadevo in delal na to, da se tamošnjemu revnemu ljudstvu po moči odpomore.

Sprejmite, preč. gospod, izraz itd. Vam udani Koerber s. r. — Dunaj, 20. marca 1900.

Razsodni čitatelj naj sedaj sam presodi, koliko je resnice na onem, kar je pred kakimi 14 dnevi v liberalnem listu «Slovenski Narod» nekdo iz Ptujja kvasil, očitajoč obema državnima poslancema za ptujski okraj, da «nič ne storita za Haložane!» Mislim, da to lastnoročno pismo ministerskega predsednika spričuje, da naš poslanec ni držal križem rok in ni molčal o naših potrebah.

Še ravno pri odhodu z Dunaja rekel je dotičnemu gospodu: «Skrbite za Haložane, drugače bodo gladu umrli ali se pa izselili morali!» Odgovor je bil: «Ne bojte se, skrbelo se bode za nje!»

Iz vsega sprevidiš, dragi čitatelj, da je ministerstvo vso pozornost obrnilo na revne Haloze in je prepričano, da je tu potreba večje akcije, da se opustošeni vinogradi prenové.

Za vse to se pa imamo v prvi vrsti zahvaliti našemu poslancu g. Žičkarju. Bog živi njega in vse delavne poslance!

V kratkem se bo vršil, kakor čujemo, shod volilcev v Zavrčah. Prosim, da nam se v Vašem vrlem listu naznani dan shoda.

Iz gornjegrajskega okraja. V Lučah se ljudje pritožujejo, da odkar je knezoškofovo oskrbnništvo v Gornjemgradu vzelo naš kmetovski in občinski lov v najem, se godijo razne neljube nam stvari. Med drugim dotični uslužbenci razpolagajo in strupijo lisice s strihinom in sicer delajo to tako malomarno, da se nahajajo koščeki zastrupljenega mesa v bližini gospodarskih poslopij, pa tudi tik pota, kjer navadno ljudje in živina hodijo. Ker pa takega mesa ne uživa samo lesica, marveč tudi druge domače živali, še celo kure, se dela s tem ljudem velika nadloga. Evo jih dokazov! Jožefu Tlarniku p. d. Riharju v Podoclovleku poginil je pes, kojega je imel za domačo stražo, Jožefu Polanšku p. d. Vavdi, kmetu iz Podveže dva lovška psa, koja ceni 15—20 gld., in Jožefu Kolencu čevljarju iz Luče zopet lovski pes, kojega bi ne dal za 10 gld. Zastrupili so se, ko je bilo še dovoljeno po lovu s psi okoli hoditi. Še celo Janezu Logarju, knezoškofovemu gozdnemu in lovskemu pazniku, je min. leta njegov lastni lovski pes prav v njegovem stanovanju mesto podgan krepnil. Janezu Krivcu p. dom. Stogljaju v Podveži pa je poginila na dvo-rišču 25 do 30 gld. vredna presica, ko je

ravno imela devetero prascev. Dne 27. febr. pa je zgorej navedeni posestnik povabil gsp. Franca Zemljiča, učitelja iz Luče in njegovo družino. Spremil pa jih je tudi mali kužek pinč; kot vselej biti je hotel kot varuh pri svojem gospodarju, ali danes bil je nesrečen, komaj dojdejo do navedenih poslopij, čez par trenutkov je bil psiček mrtev. Zajcev pa ne vidijo uničiti in postreliti, ki kmetu učinijo toliko škode po sadunosnikih in njivah, gledajo le na to, da se lisice odstranijo, dolgo-uhci pa pomnožijo, meneč, se bomo ložej kratkočasili na lovu, ker bo več divjačine. Saj je lov menda teh ljudi glavni posel, kakor se dan na dan vidi. Kmet pa nima druge pravice, da štibro plačuje pa fante k vojakom daje in da je vsakemu privandranemu ptujcu pokoren.

Dokler so domačini nadzorovali občinske in druge love, se ni slišalo takih pritožb. Občinske organe in orožnike pa prosimo, da posežejo vmes, da se še kaka večja nesreča ne pripeti in da se tem petelinom nekoliko grebeni prikrajšajo, ker jih tako visoko in ponosno nosijo.

Iz Ljutomera. Dne 19. t. m. je v Ljutomeru zborovalo politično in gospodarsko društvo. Udeležba je bila velikanska. Najboljši kmetje iz okraja in slov. tržani so pazno poslušali poročila svojih dveh zastopnikov.

Državni poslanec č. gsp. dr. Gregorec je žrtvoval počitek dveh noči, da je mogel priti. Že tri leta državni zbor skoraj nič ne dela. Vse je razburjeno. Nemci so že tako daleč zašli, da največjega sovražnika Bismarka takorekoč molijo. Nemški državni poslanec se je predrznil javno v zbornici trditi «pruski kanoni bodo v Avstriji red napravili.»

Zarad tega se je začelo v Avstriji nekoliko dani. Višji krogi spoznajo, da tako ne sme dalje iti. Jezikovna vprašanja se morajo rešiti. Ko se ta zadeva na Češkem uredi, pridejo na vrsto tudi druge dežele, tako se je izrazil ministerski predsednik. Zato moramo imeti Slovenci skupen in jasen program. Tak program je govornik že pred leti izdelal in člani slov. kršč. kluba so ga vsi podpisali. Po tem programu zahtevamo Štajarski Slovenci tiste pravice, katere že imajo Nemci na Češkem. Mi hočemo imeti šolstvo popolnoma v svojih rokah; toda pri nas le Nemci gospodarijo. Učitelj le tisti naprej pride, kateri svoj narod zataji, kateri nemškutar postane. Denar ima deželni odbor v rokah; on skrbi le za Nemce, Slovincem samo kako kost vrže, da naj jo glodajo. (Kaj zahtevamo, je izraženo v resolucijah).

V južni Afriki se Buri-kmetovalci bijejo z Angleži zavoljo zlatih rudnikov. Mi Slovenci smo Burom podobni, naša lepa zemlja vabi nenasičene sosedé, da bi se nje polastili. Mi se vojskujemo, pa ne brezupno, brez zaveznikov kakor Buri, katerim ne pride nihče na pomoč. Nam Slovincem bodo pomagali Čehi in drugi Jugoslovani. Slovensko zemljo je Gregorec branil dokler je mogel in če je morebiti zadnjokrat med nami, naj ga vsi volilci v spominu ohranijo.

Sledi živahna pohvala in živio-klici.

Drugi govornik deželni poslanec dr. Rosina govori o ljubezni Gradčanov do Slovincem. Za nas ne storijo nič, pač pa veliko proti nam. Z našim denarjem podpirajo 'Südmarko', 'Studentenheim' v Celju in enako hočejo tudi v Ptujju za 'Studentenheim' ustanoviti štipendije, da bi tako toliko več dijakov ponemčili.

Kakor gobe se vzdigujejo nemške šulferanjske šole po južnem Štajarskem, katere deželni odbor na vse načine podpira. Slovenci plačujemo davek, a Nemci porabijo to kaso v to, da koristijo Nemcem, a škodujejo Slovincem. V Gradcu ne dosežemo popolnoma nič, slov. deželni poslanec mora toraj že zadovoljen biti, če prinese zdrav hrbet domov.

Vsi zborovalci so za to, da se deželni poslanci ne udeležijo več deželnega zborovanja, dokler se najvažnejše zahteve Slovincem ne izpolnijo.

Oba govornika sta govorila navdušeno, prepričevalno; vsi zborovalci so njima hvaležni za njune lepe besede, za njihovo požrtovalno delovanje v prid Slovincem. Takih shodov si še več želimo!

Iz Slovenske Bistrice. (Streljanje proti toči.) Odkar smo tukaj pred štirimi leti začeli s streljanjem proti toči in imeli dobre uspehe, ako se je o pravem času začelo streljati, se je čedalje bolj razširilo streljanje, posebno po Laškem, kjer je lani že 3000 strelišč v zgornji Italiji delovalo. Tam je že tudi bil shod strelcev 8. nov. v Kazali in vsi navzoči, — bilo jih nad 600 — so potrdili, da so se s streljanjem ubranili toče. Naša vlada se je doslej za to prav malo brigala. Šele po tem shodu na Laškem je poljedelsko ministerstvo pozvedavalo pri učenjakih osrednjega meteorološkega zavoda na Dunaji, kaj oni menijo in ali se res da s streli uplivati na oblake. Ko je ravnatelj zavoda potrdil, da to ni nemogoče, je štajarski deželni odbor v zvezi z vlado sklenil, postaviti ob južni strani Pohorja 40 strelišč in jih preskrbeti z vso potrebno upravo, ako se tamošnji vinogradniki obvežejo, da prevzamejo stroške za smodnik in strelsko osobje. Okrajni odbor je torej sklical shod, ki se je vršil dne 22. t. m. Navzoči so z veseljem na znanje vzeli namero deželnega odbora in je 30 posestnikov se podpisalo, da hočejo skrbeti za smodnik in streljanje. Potem so volili odbor, da vse potrebno ukrene, odbor pa je po nasvetu gsp. Stigerja izbral predsednikom gsp. dr. J. Vošnjaka in sklenil, da se zaradi stroškov za smodnik obrne do vlade in štajarske hranilnice za podporo. Vsako strelišče dobi svojo kolibico s prostorom za strelce in od tega po steni ločenim za topniški podstavek iz lesa in 4 metre visoki železni nadstavek, skozi katerega se strelja, nadalje pet iz železa kovanih ne litih topičev, 40 cm. visokih. Smodnika se nabaše po 15 deka za vsaki strel, vžge se z navadno zažigalico brez vseh umetnih priprav, ki so nepotrebne in nepraktične. Smodnik se vsiplje v topič, ne da bi se zabijal, še papirja ni treba nanjga pritisniti. Na ta način ima strel najmočnejši učinek. V tovarni za železnino Greinitzevi pri Brucku je že lani vodja gospod Sušnik delal poskuse, kateri aparati najbolj uplivajo na oblake in takšne bo zdaj postavil na teh deželnih streliščih. Prepričani smo tukaj, da nas bo streljanje obvarovalo toče in potem bo tudi vlada obračala večjo pozornost na to stvar in smodnika ceno tako znižala, kakor je italijanska vlada že lani storila. Tam so posestniki dobivali smodnik po 13 kr. kg., nas je pa stal 45 kr., torej več ko trikrat toliko.

Iz ptujske okolice. Kmetijsko bralno društvo v Krčevini pri Ptujju. V V. društvenem letu 1899/900 ima v odbor izvoljene gospode: Franc Lah, predsednik. Čast. gsp. P. Lenard Vaupotič, podpredsednik. Anton Majar, tajnik. Jožef Krivec, blagajnik. Franc Ver, knjižničar. Janez Kranjc in Franc Ribič, odbornika. Ant. Bohak in Franc Toplak, namestnika. Društveni knjižnici je tudi precej število knjig, katere so darovali dobrotniki društva. Čast. gsp. Fr. Sal. Gomilšek, kaplan v Jarenini, ustanovitelj društva in domači rojak 71 knjig. Slavna šolska knjižnica ptujske okoliške šole 48 knjig z 68 deli. Č. gsp. P. Alfons Svet, gvardijan v Ptujju 45 knjig z 86 deli. Slavna Slovenska Matica v Ljubljani 18 knjig z 20 deli. Č. gg. bogoslovci v Mariboru 12 knjig z 35 deli. Slav. družba sv. Mohorja v Celovcu 11 knjig z 25 deli. Gosp. † Luka Kunstek bivši profesor v Ptujju 12 knjig z 17 deli. g. Franc Bezjak, učitelj na Slatini domači rojak 11 knjig z 16 deli. Gosp. Janez Dolinšek 10 knjig. Slavna družba sv. Cirila in Metoda v Ljubljani 8 knjig z 11 deli. Gosp. Silvester Šentjunc organist v Ptujju 6 knjig. Gsp. Anton Kosi učitelj v Središču 5 knjig z 23 deli. Č. g. P. Lenard Vaupotič, kaplan v Ptujju 4 knjige. Č. g. P. Karol Belšak kaplan v Ptujju 3 knjige z 5 deli. Gosp. Gregorič v Ptujju 3 knjige z 19 deli. Gosp. Janez Merc

uradnik v Ptuj 2 knjigi. Gosp. dr. Brumen odvetnik v Ptuj 1 knjigo. Gosp. Franc Lah 1 knjigo. Gosp. J. Kaučič 1 knjigo z 7 deli. Gsp. Janez Kolarič 1 knjigo. Odbor društva je z društvenim denarjem kupil 87 knjig z 108 deli. Vseh knjig skupaj je 359 z 440 deli. Iskrena hvala gg. dobrotnikom in slavnim družbam za darovane knjige. «Bog jim tisočero povrni!» Društvo je naročeno na raznovrstne časnike. Torej lepega berila dovolj. Domači rojaki, kateri še niste udje društva, dajte se upisati, udnina je mala; le 1 krono za celo leto. Potem pa berite radi časnike in raznovrstne knjige. Dobiček bode Vaš in obilen. Društvo si je izbralo prelepo geslo: «Vse za vero, dom, cesarja!»

Od nekod. (O sadjarski in vinarski šoli v Mariboru.) Dragi bralci »Slov. Gosp.«, gotovo vam je znano, da se je vršil na sadjarski in vinarski šoli v Mariboru zmladletošnji tečaj s poukom od 5.—17. sušca. V ta spomladanski tečaj so bili večinoma vsi brez izjeme sprejeti, kateri so se oglašili zanj. Poučevalo se je v treh strokah in sicer: 1. o vinarstvu sploh vse, kar se tiče spomladanskega obdelovanja v vinogradu, v trtnici in v kleti. 2. O sadjarstvu, kako se sadno drevje snazi in okulira in kako se pomore do rodovitnosti drevesa. Potem, kako se gnoji, vodeniko odstrani in kako se drevo zavaruje proti nadležnim mrčesom in da se drevo lahko cepi na pet načinov in sicer: 1. na razklat, 2. v žleb, 3. z golago, 4. v kopolacijo in 5. za kožo, kar je nas silno zanimalo. 3. Kar zadeva cestarje, kako se drevje ob cestah in potih sadi itd. Imenitni in koristni so bili pouki v te tri stroke spadajočih opravil. Udeleženci tega tečaja so se lahko marsikaj priučili in naučili, kar se silno potrebuje in je važno za nas vingradnike in sadjarje. Vsak udeleženec, kateri je imel le količkaj resne volje se kaj naučiti, se je lahko v tem tečaju naučil in praktično izobrazil, kar tudi vsakemu potrjuje spričevalo, ki ga je dobil. Poučevalo se je v slovenskem in nemškem jeziku. Vinarski pouk je bil večinoma slovenski; pa zakaj bi ne bil, saj v tem tečaju ni bilo več kakor sami 4 Nemci, ki niso razumeli slovenski; a nad 30 je bilo nas Slovencev. Poučeval nas je o vinarstvu gosp. Blažovič, kateremu izrekamo na tem mestu pristržno zahvalo za večinoma slovenski pouk. Velika krivica se nam pa je godila na sadjarski in cestarski stroki. Celi pouk je bil v blaženi nemščini in samo zavoljo štirih Nemcev. To je čudno! Razlagal in tolmačil je seveda tudi nek učenec iz tretjega leta v mili nam slovensčini, pa le površno. Saj še redni učenci niso mogli popolnoma razumeti tega nemškega učitelja, ker je govoril v pruskem narečju. To je bilo res hudo za nas udeležence, ker so besede in pouk romale od Poncija do Pilata, predno smo zvedeli kaj in kako da je. Ali ni to huda krivica za nas Slovence, da nam vsiljujejo nemške učitelje na tako imenitno in koristno šolo, kakor je sadjarska in vinarska v Mariboru. Kdo drugi jih redi in plačuje, kakor naša slovenska domovina in ž njo naš ubogi kmet, ki potrebuje slovenskih učiteljev in šol, da jih razume. Prosimo torej g. poslance, naj storijo svoj korak, ako je mogoče in naj prosijo za slovenske učitelje na sadjarski in vinarski šoli v Mariboru in drugod. S tem bode nam Slovincem priborili veliko pomoč, katero silno potrebujemo. Res koristne in hvalevredne so take šole, pa le tedaj, ako se v maternem jeziku poučuje, a ne v švabskem. Skoraj nobene zahvale torej ne moremo izrekati učitelju gsp. Luksu, katerega smo le malo razumeli ali pa skoraj popolnoma nič. A večjo zahvalo so zaslužili tolmači tretjega leta, ki so nam slovensko tolmačili, da smo jih še kaj dobro razumeli. Še enkrat vprašam: ali ni za nas Slovence velika krivica nemški učitelj, kateri potrebuje tolmača, predno vemo, kaj nas poučuje na naši slovenski zemlji? Tako ne sme nadalje več biti! Obljubilo se nam je, da bode letos še en letni tečaj na 6 dni,

v katerem se bo poučevalo, kako se poleti ravna in obdelava vinograd, kar bode silno važno za kmete in viničarje. Želimo, da bi se zanj oglašilo mnogo viničarskih sinov. Toliko mislim, da mi je bilo dolžnost spregovoriti častitim bralcem »Slov. Gospodarja«, da bodo vedeli, kako in kaj se vse dogaja na sadjarski in vinarski šoli v Mariboru.

Iz kozjanskega okraja. Zopet nam je dana prilika, da pokažemo cenjenim bralcem »Slov. Gosp.«, kako nas radi imajo doli v Brežicah pri okr. glavarstvu. Le strmite in čujte, kaj bodemo letos pripovedovali o pozivnih listih za vojaški nabor. Lani smo spregovorili na tem mestu hvalno besedo c. kr. okrajnemu glavarju v Brežicah, ki nam je poslal popolnoma slovenske pozivne liste. A glejte, ta pohvala ga je tako zmešala, da nam je letos poslal pozivne liste za vojaški nabor popolnoma nemške. Opozarjamo ob tej priliki vse gg. župane narodnjake našega okraja, da je bila njihova sveta dolžnost, da bi poslali nazaj nemške pozivne liste, a tega niso storili. Mi Slovenci smo pač pohlevne duše, ki vse voljno potrpiamo. Toda od zdaj naprej, če ne bodo gg. odpošiljali na c. kr. okrajno glavarstvo in zahtevali slovenske, bodemo pa mi storili svoj korak v sramoto županom in vedno pošiljali samonemška pisma nazaj.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Iz šole. Učiteljem na Makolah sta imenovana ondotna začasna učitelja Oskar Žolnir in Štefan Kos. Začasni učitelj Friderik Marinič pri Sv. Marku je postal učitelj istotam. Učiteljem na šoli v Zavrču je postal tamošnji začasni učitelj Jožef Troha, učitelj pri Sv. Andreju v Slov. gor. je postal gosp. Alojzij Majcen. Gosp. Karol Pribil od Sv. Antona v Slovenskih gor. je postal učitelj v Črešnovcah, začasna učiteljica gdč. Ljudmila Lilek je postala učiteljica pri Novi cerkvi, začasna učiteljica v Reki, okolica Maribor, je postala istotam učiteljica.

Cvrček in mariborski Nemci. Solnce je plavalo že visoko nad Slovenskimi goricami. Mariborski nemški očetje pa so leno vstajali iz svojih toplih postelj. Prvi njih korak je, kakor navadno k oknu, da z zapanim očesom pogledajo, kakšno je vreme. Toda zadnji petek so se jim začele oči na stečaj odpirati... Kaj pa je? No, na ogljih so slovenski lepaki in na njih se naznanja, da se bo v soboto v Narodnem domu predstavljaj Cvrček, ali kakor sami tako ljubko izgovarjajo: Svrček ali tudi Kvrček. Tedaj pa se je vznemirila kri in zaprile so smrt lepakom. In res kmalu na to so že hodili mestni uslužbenci po ulicah, obstajali pred slovenskimi lepaki ter jih v potu svojega obraza trgali raz ogle. Istega dne zvečer so prepovedali tudi igro. A Kvrček bo se vendar le igral in sicer dne 1. aprila. Na svidenje!

V učni odsek deželnega zbora štajarskega sta izvoljena tudi ptujski župan Ornik in šentpeterski bivši župan Lenko. No, ž njima se gotovo ne bode začela za štajarsko šolstvo nova doba!

Vlada je predložila deželnemu zboru štajarskemu uravnavo Mure od Kellersdorfa do Mute na štajarsko-ogrski meji.

Cesarjev spomenik. V novem mariborskem perivoju Franc-Jožefovi nasadi se je postavil cesarju lep spomenik. Na marmornati sohi počiva avstrijski orel. Na podstavi je zapisano, da se je perivoj nasadil v spomin 40letnega cesarjevega vladanja. Zanimivo pa je, da mariborski nemški list in mariborski občinski zastop o tem popolnoma molči. Seveda načelnik mestnega olepševalnega društva Kokošinek jim ni pogodu, ker je govoril proti Bismarkovi ulici. Gotovo je tudi, da se spomenik ne bo slovesno odkril,

dočim bodo obdržavali cele procesije skozi Bismarkovo ulico, ko bodo prve tablice pribite.

Na god sv. Jožefa so se stepli fantje prav grdo na Bučah, ravno ko se je vršila popoldanska služba božja. En fant jim je ušel v cerkev, a fantje so udrli za njim in metali kamenje v cerkvena vrata in s plankami tolkli po njih, da je bila groza. To je žalostno za našo mladino, ki si upa motiti službo božjo na tako sveti dan s pretepom in ubojem. Enega fanta so hudo zrezali. Kazen jim bode gotovo ostra in so jo tudi zaslužili, ker tako sveti dan skrunijo s pretepom in ubojem.

Prekanjen tat. Minuli teden je neki uzmovič pokradel vino iz hrama v Pijevicah bučke župnije posestnici Uršuli Bokalič na Pilstanju. Pretkan je bil uzmovič, vino je vzal, dodal vode, da je bilo tekočine vedno enako v sodu. Takih uzmovičev je res malo, da bi vzeli, zmanjkalo pa nič.

V Slovenski Bistrici sta izvoljena Talijan Jakob Versolati načelnikom, Slovenec Franc Pecold načelnikovim namestnikom krajnega šolskega sveta, a oba sta obljubila, da bosta skrbela za nemštvo v šoli. Stiger pa jih je za te besede blagoslovil.

Pri Sv. Marjeti niže Ptuja se je postavil novi krajni šolski odbor, ter si izvolil načelnikom č. g. župnika A. Šuta. Odstopivšemu načelniku g. T. Miklu izrazil je odbor enoglasno zaslužno zahvalo za njegovo 27letno delovanje kot načelnik. Ta izjava se je sprejela v zapisnik.

Poštarje razmere na Ponikvi. Mnogo let smo imeli Ponkvljani pri poštnem uradu v nemškem in slovenskem jeziku poštarje nakaznice. Sedaj pa ima poštni urad v Ponikvi samo nemške poštarje nakaznice. Poštarja upraviteljica v Ponikvi je zaljubljena v nemščino.

Proti šnopsarjem je nastopilo tudi celjsko okrajno glavarstvo. Zapovedalo je, da se v soboto od 5. ure popoldne in v nedeljo do opoldne ne sme več točiti žganje. Posenmanja vredno!

Nek agent sprejema okoli Marenberga in Dravograda naročila na različne srečke in se imenuje agenta znane monakovske tvrde Fischer in sodr. Pozor, ker ta človek nima s tvrdko nobene zveze.

Cezanjevska šola pri Ljutomeru stoji že nad 20 let v znamenju pravde. Sedaj je prišlo tako daleč, da se je Stara cesta dala izšolati in staviti bosta se morali dve šoli. Stroški bodo ogromni, a niti v Cezanjevcih, niti v Stari cesti ne bo mogla šola tako prosperovati, kakor bi lahko, ako bi bila v Cezanjevcih skupna štirirazredna šola. V večrazrednici je pouk celo drugačen, nego v eno- ali dvorazrednici. Zraven pa še preti nevarnost, da se vsede na Stari cesti šulferajnski zmaj. Mi še bomo govorili o celi zadevi natančneje, a že danes kličemo Cezanjevcem in Stari cesti: Zjedinite se in ne delajte si velikih nepotrebnih stroškov!

Ustrelil se je v Celju infanterist 87. pešpolka Avgust Plesivčnik iz Pliberka na Koroškem. Vzrok nezadovoljnost z vojaško suknjo.

V vodo je skočil v Gradcu osemdesetletni starček Franc Krajner. Počakal bi pač lahko naravne smrti.

Na praznik sv. Jožefa umrla je v Spodnji Pristavi po kratki in mučni boleznici občespoštovana posestnica Jul. Pušnik, roj. Salobir. Dopolnila je 22. prosinca komaj 23 leto svojega življenja. Spremljala je rajno na pokopališče brezštevilna množica ljudstva. Sijajnejšega pogreba še ni bilo.

Slovstvo. Ravnokar je izšla 2. številka bogoslovnega lista »Voditelja« in se jutri razpošlje.

Gimnazijec-samomorilec. V soboto dne 24. t. m. se je v Mariboru ustrelil tretješolec Franc Bernardi, sin visokospoštovanih starišev v Sp. Dravogradu. Vzrok je bil strah pred kaznijo. Slabi tovariši so ga zapeljali, da je vstopil v tajno nemško-nacionalno

gimnazijsko družbo Valhala, katera je zelo razširjena med mariborskimi gimnazijci. Za tretji razred je bil Bernardi načelnik. Fant je bil prej priden, odličen učenec, a ko je prišel pred kakim dobrim mesecem v to družbo, se je popolnoma spremenil. Ravnateljstvo je pretekli teden zvedelo za to zvezo. V soboto je bil Bernardi poklican k ravnatelju, a rajši ko bi izpovedal in bil kaznovan, se je ustrelil. Čez tri četrt ure je v groznih mukah izdihnil. V Valhali so fantje »igrali« boritelje za velikonemške ideje, se dvojevali in pijančevali. Tudi mariborski nemški realci imajo enako zvezo Teutonio. Slovenski stariši pa naj Boga hvalijo, da svojih fantov ne dajo vpisati med Nemce. Četudi morda morajo včasih gladovati, a v obče jim ostanejo nepokvarjeni in pošteni.

Shod štajarskih jungovcev. O Vel. noči ali o Binkoštih namerava osrednje vodstvo v Gradcu sklicati shod zaupnih mož, na katerem se bodo baje kovali važni sklepi. Tako poroča štajarska »Schul- und Lehrerzeitung« v 4. številki. Tudi slovenski jungovci bodo takrat »omali« v Gradcu.

Nove orglje. V cerkvi Matere Milosti ali novi frančiškanski cerkvi v Mariboru so nove orglje, katere je izdelal tukajšnji orgljarski mojster g. Jožef Brandl. One zadoščajo vsem zahtevam umetnosti v orgljarski stroki, ker je sleherni del celote izdelan z največjo natančnostjo in solidnostjo. Z godalom, obstoječim iz dveh prstnikov ali ročnih tipk in je štiriintrideset zvonečih piščal, izvablja se krasni zvoki melodičnega soglasja. Sploh ustreza pnevmatična vrsta cevi z redko natančnostjo in zanesljivo ročnim tipkam, kakor podnožnici ali pedalu in piščalkam. Najhitrejši ob enem najtežji prehodi, živahni gugljaji glasa in mični preskoki predavajo se dovršeno in izborno v posameznih glasih, kakor v celih akordih. Igrá se pa izvenredno lahkó in prijetno. Krasno ohišje je ustrojil zgoraj omenjeni gospod iz štajarskega in in slavonskega lesa po osnutku c. kr. svet. Rihard Jordana. Pozlatil pa jih je c. kr. dvorni slikar g. Kott. Vsem cerkvam in župnijskim upravljajm priporočamo najtopleje še mladega, a dovetnega, vseskozi katoliškega orgljarskega mojstra Brandna. — Mavricij Kern, organist v Wiener-Neustadt-u.

Preprečena tatvina. V noči od 22. na 23. marca so nameravali nepoznani domači zločinci udreti v prodajalnico z mešaním blagom kmečkega društva v Rečici ob Savinji. Vendar se je nakana opazila in se je posrečilo tatove o pravem času odpoditi. V kljub raznim spletakom in lažnjivemu pisarjenju v »Slov. Narodu«, si pridobiva tukajšnje kmetsko društvo čedalje večje zanimanje med ljudstvom.

Dr. Mravlag obsojen. Vodja spodnještajarskih nemških in nemškutarskih trgovcev v boju proti kmetskim zadrugam, odvetnik dr. Mravlag v Celju, je bil zadnjo soboto pred okrožnim sodiščem v Celju obsojen na 40 gld. globe in poplačanje stroškov, ker je gsp. dr. Serneca obrekoval in žalil na časti. Nemški in nemškutarski trgovci naj vzamejo to na znanje.

Gosp. Fran Breznik, ki je imenovan suplentom na mariborskem c. kr. učiteljišču, ni bil učitelj v Breznu, ampak v Lehnu, kakor smo zadnjič poročali. C. kr. deželni šolski svet v Gradcu je z odlokom od dne 14. sušca t. l. št. 2017 g. Breznika iz Brezna nepričakovano hitro poklical v Maribor za suplenta na vadnico in z ravno istim odlokom na njegovo mesto nastavljal gospo Pavlo Majcenovo, nadučiteljevo soprogo v Lehnu.

Iz okolice Petrovče. V Kasezih pri Miha Privšku po domače Kodlič se je vršil shod demokratov dne 18. sušca t. l. ob 10 uri dopoldan, ravno med božjo službo. Na shodu je govoril neki Kristan. Med govorjenjem se je tudi vpletalo vmes zoper sveto vero, božje namestnike in posvetne vladarje. Teh ljudij itak ni mogoče preleviti. Vso krivdo stori samo krčmar in sploh isti, kateri

takim ljudem da priložnost ter svoje prostore odstopi, da se takšni shodi vršijo. Čuditi se je temu krčmarju, že ostarelemu možu, da ima odprto gostilno takim demokratskim shodom. Moral bi biti mož stare korenine; ne pa se vdati takim, kateri oznanjujejo nove odrešenje. A vendar smo radovedni, kaj je nagnilo moža k temu, da je dal tem ljudem priliko, se tamkaj zbirati. Drugi krčmarji so lepše ravnali. Demokrati so se ponujali tudi Janezu Škobernetu, krčmarju v Libojah, a on je odklonil to ponudbo. Upanje pa je, da se takšni shodi v tisti gostilni ne bodo več vršili.

Občinske volitve so se vršile dne 5. sušca za občino Zdole pri Kozjem. Hud boj je bil, a volitve še niso končane, ampak so preložene. Opozarjamo ob tej priliki vse občane, naj pri prihodni občinski volitvi vsi brez izjeme pridejo na volišče in naj ne ostanejo doma, kakor so to zadnjič storili. Kedaj bodo zopet nove volitve se bode že pravočasno naznanilo. Volilci pozor!

Shod v Ptuj. V nedeljo, dne 8. aprila t. l. bode v Narodnem domu v Ptuj shod deželnozbornih volilcev, razgovor o položaju, posebno z ozirom na deželni zbor. Program se objavi po društvu »Pozor«, katero tudi vabila razpošlje.

Peš okoli sveta. Dne 26. t. m. imeli smo zanimivega gosta v celjskem »Narodnem domu. G. Evgen Guard Weston, časnikar iz Pariza, ki potuje peš okoli sveta, oglasil se je tukaj. Prepotoval je že precejšnji del Evrope in Afrike. V Afriki so ga baje napadli večkrat domačini-fanatiki in ga nevarno ranili, v Celji pa ga je neprijazno pozdravil že znani Oechs in tovariši. Sedaj je na potu na Dunaj, odkoder se bode obrnil na Rusko, od tod v Perzijo, Kitajsko, Avstralijo in čez morje v Ameriko.

Častiti gosp. župnik na Polenškaku, Anton Pučko je nevarno bolan in se priporoča vsem, posebno č. gg. sobratom, v pobožno molitev.

Duhovniške vesti. Umril je 23. t. m. č. g. Vilibald Venedig, duhovnik nemškega viteškega reda in župni upravitelj v Ormožu, star 54 let. V torek je bil po preč. g. prelatu Hribovškemu umeščen v tukajšnji stolnici na vidensko župnijo č. g. Jožef Žičkar, doslej župnik v Vitanju. Zopet nastavljen kot kapelan v Št. Jurju ob juž. žel. je začasno upokojeni č. g. Gregor Potokar.

Iz drugih krajev.

Shod gluhtonemih bo zboroval v Parizu od 6. do 8. avgusta v shodni palači o času razstave. To bo pač edini shod, na katerem se ne bo govorilo. Obsejal pa bo ta shod dva oddelka, in sicer oddelek v resnici gluhtonemih, in oddelek »govorečih udeležencev«, prijatelj in učitelj gluhtonemih. O tej priliki se pokaže, v koliko so se gluhtonemi v 100 letih udeleževali duševnega življenja, za kar gre hvala velikodušnim, občudovanja vrednim človekoljubom, kakor so Abbé de l'Epée, Heinicke in Gallandet, ki so tako vspešno žrtvovali svoje moči v pouk gluhtonemih.

Konec Friderika Brandstätterja. Bivši nemškutarski poslanec za mariborski volilni okraj, Brandstätter, se je pred kratkim na Dunaju obesil. Kakor znano, je Brandstätterjevemu poslanstvu naredila konec sodnija, ki ga je radi raznih kaznivih dejanj zaprla. Ko je dobil zopet prostost, obrnil se je na Dunaj, kjer je stanoval v Gürtelstrasse ter se s težavo preživljal. Pred leti ga je zadela kap. Na dan samomora je prišel pred njegovo sobo pismonša, ki mu je hotel izročiti nekaj denarja od nekega znanca. Ker se Brandstätter ni oglašil, ulomili so vrata in dobili moža, ki je v letih 1867 do 1875 igral veliko ulogo v gonji proti Slovincem, obešenega na obešalu za obleko. Denarna pomoč mu je bila poslana prepozno. Brandstätter si je v bedi končal življenje. Poroča se, da se je 69-letni mož preživljal že tri mesece z

dvema čašama kave na dan. Nekaj mesecev že ni mogel plačati najemščine za sobo, ker mu je grof Kottulinsky v Gradcu mesečno podpora 40 gld. okrajšal na 10 gl. V skrajni bedi se je obrnil na svojo hčer, ki sedaj s svojim možem, pomorskim častnikom vit. Friesom živi v Kini. Prosil jo je v pismu, naj mu oprostí, ako jo zopet prosi za podporo, dasi ve, da zaman, a naj ga vendar reši na stara leta stradanja in zmrzovanja ter mu pošlje vsaj toliko, kolikor je on časih dajal za njenega glasbenega učitelja. V obupu se je končno Brandstätter obesil.

Kako se plačuje slovenski svet. Iz Istre se poroča: Pri nas so začeli odkupovati svet za novo železnico iz Trsta v Istro. In kako plačujejo svet? Obdelano zemljo plačujejo kvadr. m. po 15 kr., neobdelano pa kvadratmeter po 1 kr. To je vendar v nebo kričeča krivica.

Židovsko časopisje na Ogrskem. Pod tem naslovom je izšla v Budimpešti knjižnica, ki kaže, da izhaja sedaj na Ogrskem 1000 časnikov; od teh je samo 100 katoliških, 25 protestantskih in 40 rumunskih, slovaških in srbskih. Nad tri četrtine časnikov je toraj židovskih. Od 35 budimpeštanskih dnevnikov sta krščanska le »Magyar Allam« in »Alkotmany«. Jedenindvajset dnevnikov v Pešti ima krščanske urednike, ki stojé v židovski službi, ostali dnevnikarji imajo same židovske sotrudnike. Od 22 političnih dnevnikov v Pešti so samo 4 krščanski od 39 nepolitičnih tudi le 4, od 6 mladinskih listov ni niti eden krščanski. Od 137 tiskarn so 102 v židovskih rokah, od 60 knjigarjev je 40 židov. Take so razmere v madjarskem kraljestvu. Kdo bi se potem še čudil, da je ves vpliv na Mažarskem v židovskih rokah.

Perzijski šah nastopi svoje potovanje v Evropo meseca maja. Doslej je določeno, da bode obiskal ruskega carja, cesarja Viljema, svetovno razstavo v Parizu, angleško kraljico in tudi avstrijski dvor na Dunaju. Spremljal ga bode perzijski prestolonaslednik in številno spremstvo. Potovanje bode trajalo pol leta.

Svetovna razstava v Parizu se bo otvorila dne 14. aprila.

Društvene zadeve.

Slovanska čitalnica v Mariboru. V nedeljo dne 1. aprila bo na odru »Narodnega doma« mariborskega imenitna gledališka predstava. Igral se bo že naznanjeni »Cvrček«. Slika iz kmetskega življenja v 5 dejanjih. — Začetek točno ob polu 8 uri zvečer. Gosti dobro došli!

Mili darovi za družbo vednega čiščenja: Podgorje 12 K, Studenec 21 K, Sv. Peter pri Radgoni 20 K, Širje 10 K, Teharje 16 K, Solčava 15 K, Nazarje 11 K, Sv. Miklavž pri Ormožu K 11.78, č. g. Jakob Planinšek 2 K, Vurberg 16 K Sv. Janez na Peči 20 K, Sv. Jurij v Slov. gor. 42 K, Sv. Bolfank pri Bišu 50 K, Sv. Lenart v Slov. gor. K 21.12, Loče 82 K.

Listnica uredništva. Gsp. Božidar Hlebec, potrjujemo, da niste pisali omenjenega dopisa. Sicer pa prosimo slavno občinstvo, da nas v bodoče pusti pri miru s takimi potrjevanji. Za nas ni nobeno veselje, če moramo za rodoljube, ki res nič ne pišejo za naš list, pisati še potrdila! — Č. g. J. T. v Skomrah: Hvala! Zelo ugaja! Prosimo le dalje! — Gospod dopisnik iz Šmartna tik Slovegradca: Pride! — Gosp. L. K-s: Mi se Vam pomilovalno smejimo. — Gsp. dopisnik iz Št. Jurija ob Šč.: Oprostite, stvar je nevarna, sicer pa krajevnega pomena. Prosimo kaj družega!

Šopek prijatelju na grob.

(J. E. K.)

Blagor tistim hlapcem, katere Gospod, kadar pride, najde čuječe! (Luk. 12, 37.)

V tihi frančiškanski celici na Južnem Tirolskem je dne 22. svečana t. l. o 5 uri zjutraj sladko v Gospodu zaspal naš rojak č. o. Frančišek Blanko Zagadin. Ker mu nismo mogli skazati zadnje časti s svojo prisotnostjo pri njegovem pogrebu, zato se ga hočemo spomniti na tem mestu in mu v duhu na grob posaditi šopek nepozabnosti.

Šimen Zagadin je zagledal luč sveta v Sesterzah, župnije Majšberg, dne 28. vinotoka leta 1872. V Ptujju je zvršil nižji gimnazij in tu mu je odprla vijolica pohlevne ponižnosti, ki je dičila njegovo dušo, in pa goreča želja postati duhovnik ter nositi križ Kristusov, vrata mirne meniške celice, kjer je našel v resnici svojo srečo. Dne 25. velkega srpana 1892 leta je zapustil zeleno Štajarsko in se odpeljal na Gornje Avstrijsko, kjer je stopil v frančiškanski red, ter bil v Pupingu pri Eferdingu ob Donavi novic. V samostanu je dobil ime Frančišek Blanko. Po končanem noviciatu je nadaljeval svoje študije na Tirolskem in sicer v Briksenu, Bolzanu in Švacu. Slovesno obljubo je storil dne 27. velkega srpana 1896. l. Bogoslovec je bil v Solnemgradu, kjer so ga dne 16. malega srpana leta 1898 Njih eminenca kardinal in nadškof Janez Evangelist Haller posvetili v mašnika. Naslednji dan je prišel po dolgih šestih letih spet v svojo domovino, lepo, zeleno Štajarsko, po kateri se mu je tožilo, kakor je priznaval s svojih pismih. Dne 24. malega srpana 1898 l. je pel novo sv. mašo v cerkvi sv. Miklavža v Majšbergu. Slavnostni govor so prevzeli velečast. gospod Davorin Žekar, župnik v Studenicah. Kmalu je zapuščal s težkim srcem svoj dom, svoje stariše, svoje rojake. Ni pa mislil, da jih ne bode videl nikdar več, marveč v njem je plamtela želja, da se kmalu vrne med Slovence blagovestit v čast božjo in v prid neumrljivih duš, kakor je to povdarjal skoro v vsakem pismu.

Dne 22. grudna 1899 leta mi piše: «Z menoj je zelo žalostno; že čez leto dni me tlači neka huda in zelo nadležna bolezen.

Iskal sem pomoči že na mnogih krajih, pa vse nič ne pomaga. Od 22. novembra do 10. decembra sem bil tudi v Gradcu pri usmiljenih bratih. Ker pa sem sprevidel, da so mi kopeli po Kneippovem nasvetu v Briksenu še najbolj pomagale, sem se spet podal v Briksen, kjer bom ostal, dokler ne bom spet popolnoma ozdravel. V torek, v sredo in četrtek tega tedna nisem mogel maševati, tako mi je bilo hudo; a zdaj sem spet malo boljši.»

Dne 3. prosinca 1900 leta pa mi piše: od 23. pa do 31. decembra nisem mogel iz postelje in seveda tudi maševati ne, ampak vsak dan sem v postelji prejel sveto obhajilo. Zdaj sem zopet toliko boljši, da morem v domači kapeli maševati in tudi malo hoditi! O da bi mi še ljubi Bog odvezel to hudo bolezen! Ne da se skoro povedati, kako huda je ta bolezen, ampak če jo človek enkrat ima, potem še le ve, kaj je hudo in kaj je ljubo zdravje Veselim se že zopet spomladi, kajti potem bom gotovo zopet boljši; sploh imam zmiraj upanje, da še bom popolnoma ozdravel.»

Toda zoper moč smrti nimamo rože v vrti. Vsakdo se prepriča o tej resnici prej ali slej. Dasi se je oklepali mladi menih z železno roko upanja, da mu prinese cveteča, duhteča vigred zdravja in novega življenja, vendar je odpotoval v cvetu svojega življenja, dajat račun Najpravičnejšemu o svojem hiševanju. Njegovo hrepenenje po spomladi se je spolnilo — prišel je v večno spomlad. Pokrepčan z duhovno močjo sv. zakramentov za umirajoče, se je preselil v večno domovino, kjer gleda od obličja v obličje, kar je tukaj videl skozi zrcalo kakor v megli, kakor

uči sv. Pavel (I. Kor. 13, 12.) «Blagor mrtvim, kateri umrjejo v Gospodu! Odslej . . . naj počivajo od svojega truda.» (Skriv. raz. 14, 13.) Nam pa kliče rajni iz groba: «Srečno umreti je vrhunec modrosti.»

Silno me je pretresla žalostna novica o njegovi smrti. In kako bi ne! Bila sva prijatelja! Nisem bil pri njegovi smrtni postelji, nisem se poslovil od njega, nisem stal ob njegovem grobu, nisem poljubil grudice in je vrgel na njegovo rakev z izrekom, 'lahka ti zemlja!' nisem ihteč zapuščal njega v globoki jami na tujem — — — in to je britko!

Otožnomilo in zaupno me tolažijo domišljeni zvoki krasne nagrobnice:

Nikjer tolažbe srcu ni.
Le križ nam sveti govori,
Da zopet vid' mo se
Nad zvezdami,
Da vid' mo v raju večnem se,
Nad zvezdami!

Slovenci, Slovenke!

podpirajte „Našo stražo“;
pristopajte k „Družbi sv. Cirila in Metoda“.

Štajarski Slovenci,
darujte za šolo v Muti

Loterijske številke.

Linc: 24. marca 1900. 19, 67, 55, 89, 1
Trst: > < > 62, 9, 24, 10, 26

Fotografski zavod v Mariboru je najstarejši

Henrika Krapeka, v Fritsch-evi vili Badgasse št. 11.

Dohod k vili skoz Grabengasse, Bad- in Fabriksgasse. Priporoča fotografska dela vsake vrste od medajlonove do človeške velikosti, ter vse najboljše in najhitreje izvršuje.

Velika noč 1900

Kdor hoče za bližajoče se Velikonočne praznike kaj kupiti, naj nikar ne zamudi obiskati moje trgovino. Blago je vse sveže, ker je ravnokar došlo.

V vsaki reči ima kupec veliko izbiro po priznani najnižji ceni.

Za gospode: lepe bele srajce, ovratnike, naročke (manšete), žepne rutice, velika izbira zavratnic (kravat), volnene srajce (Jägerhemd) z ovratnikom ali brez njega, svitice (Unterhosen), nogovice, pasovi.

Za gospe: lepe črne in pisane predpasnike, suknjice (bluze), nogovice, rokovice, nederce, usnjate pasove, oramnice (pelerine), in zavratnice po naj-novejši modi, otročja oblačila, kakor tudi za dečke.

Posebno opozorim šivilje na moje najnovejše okraske, čipkaste trakove, svileno robo in žamet. Šivilje, ki kupujejo večjo množino blaga in kupujejo vedno pri meni, dobijo vsakokrat 10% popusta. — Velika izbira blaga je tudi za krojače. Za mnogobrojni obisk prosi

Kajetan Murko, trgovec v PTUJU glavni trg v PTUJU.

Velika noč 1900.

Vožnje karte in tovorni listi v

AMERIKO

Kraljevi belgijski poštni parnik
Red Star Linie, Antwerpen

vozi naravnost v

Nori Jork in Filadelfijo.

Koncesijovana od visoke c. kr.
avstr. vlade. — Natančna pojasnila daje:

Red Star Linie, Dunaj
IV. Wiednergürtel 20

ali pa 8

Anton Rebek v Ljubljani —
Kolodvorske ulice 34.

Julij Popper, Innsbruck —
Bahnstrasse 8.

Službo orgljarja in cerkovnika

zamore nastopiti v Cirkovcah
na Dravskem polju, pošta
Pragarsko z 1. majnikom 1900
izurjen ceciljanec. Prednost imajo
oženjeni rokodelci, ki se naj pri
cerkvenem predstojništvu osebno
zglasijo. Dohodki so dobri. 3-3

Umetno-obrtna delavnica cerkvenih kamnoseških in podobarskih del

kamnoseka **J. F. PEYER-ja** prisiženega
izvedeneca
v **Mariboru**,

Kokoschneegg-Allee, Hilarinsstrasse, Carneristrasse.

Izdeluje altarje, prižnice, obhajilne mize, krstne kamene, okna, itd. itd. Tudi prevzema mere prostorov za omenjene predmete, kakor tudi originalne načrte.

Posebno se bavi z napravo nagrobnih spomenikov. Prav velika zaloga dogotovljenih novih nagrobnih kamenov od peščenega kamena, mramorja, granita in sijenita.

Solidna postrežba in prav nizke cene.

8

Za kmete! Za vinogradnike!

Da se uniči grenkuljica in divja gorčica, kakor tudi, da se oškropijo vinogradi, in pa da se pokončajo drevesni škodljivci,

izumila sta

Ph. Mayfarth in drug

patentirane, samotvorne noseče ali vozeče kropilnice

Syphonia

ki so najbolj vporabljive in ki samotvorno kropijo tekočino po rastlinah, ne da bi bilo treba pumpati. Veliko tisoč teh kropilnic se porablja in mnogo pohvalnih priznanj potrjuje vrlo proti vsem drugim sistemom.

Odlikovani z nad 400 zlatimi, srebrnimi in bronastimi kolajnami.

Natančne imenike in mnogobrojna priznanska pisma zastoj. — Zastopniki in prekupci se želijo.

Zahtevajte narisane in popisane cenike od

Ph. Mayfarth in dr.

c. kr. a. p. fabrika gospodarskih strojev, spec. za stroje
stiskalnic grozdja in sadja. — **Dunaj, II. Taborsstrasse 71.**

9-9

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru

priporoča častiti duhovščini in slavnemu občinstvu
**vsakovrstne podobice, molitvenike,
rožne vence, svetinjice, križce.**

Velika knjiga z vzorci od navadnih do najfinejših podobic je v tiskarni na vpogled.

Spominki na prvo sv. obhajilo kos od 1 do 10 kr.

Rožne vence vsake velikosti in kakovosti prodajamo na drobno in debelo, **rožne vence žalostne Matere Božje in preč. Spočetja** itd. — Lepi križci so pa medeni ali niklasti za rožne vence, za kras na steno in posebno za častite duhovnike za sprevidenje bolnikov; križi s stojalcem, **svetinjice** različnih vrst.

Tiskarna ima v zalogi tiskovine za:

župnijske, občinske in politične urade, odvetnike in notarje, trgovce, hotele in gostilnice, posojilnice in zasebnike.

Naročila na lepake (vsake vrste in velikosti), poročne liste, osmrtnice, spominske liste, vizitke, tabele, knjige, časnike, dalje preskrbi za vsak uad ali zasebnike štampilje (pečate).

Vsako naročilo se izvrši hitro, lično in ceno.

Slovenci! podpirajte narodne zavode, šole itd.

„HIŠNI BLAGOSLOV“

z rudečim, modrim in zlatim krasnim tiskom je izišel ravnokar.
Besedilo je zložil mariborski duhovnik.

Z ličnim okvirom vred velja poslan po pošti ali pa v Mariboru na dom dostavljen **3 krone.** — Dobiva se v bukvarni 3-3

Vilhelma Blanke v Mariboru, Grajski trg.

Karol Tratnik,

izdelovatelj cerkvenega orodja in pa posode
stolne nlice št. 1. v **Mariboru**, Domgasse Nr. 1

Priporoča se preč. duhovščini
za naročila cerkvenih orodij:

monštranc, kelihov, ciborijev, lestencev,
križev, svečnikov, itd. v različnih zlogih,
katere prav lepo in trpežno izdeluje.

**Staro cerkveno orodje prav dobro
popravljam, pozlatim ali posrebrim v ognji.**

Za vse svoje izdelke jamčim, priznalna pisma naročnikom na razpolago.

➔ Svoji k svojim. ➔

Dr. Anton Kaisersberger

okrožni in redni

bolniški zdravnik v Krškem

ordinuje od 8—10 ure dopoldne v Franc-
Jožefovi bolnici, pozneje pa v mestu na domu.

Peča se tudi s zobozdravništvom, * * * *

* * * * plombira zobe ter izdeluje zobovja
po najnovejšem načinu. 2-3

Vozni red

Dravograd-Velenje.

1243	348	Odide	Spodnji Dravograd	Pride	1203	822
1253	358	↑	Št. Janž S. p.	↑	1153	812
101	406		Sv. Jedert		1146	805
115	420		Slovenji Gradec		1133	752
125	430		Turška vas		1123	741
135	440		Dolže		1113	731
146	451		Mislinje		1103	721
159	504		Gornji Dolič		1053	711
202	508		Huda luknja S. p.		1044	702
212	517		Paka S. p.		1035	653
225	530		Velenje		1022	640
			Pride			Odide
505	720		Celje		740	410

Trgovino z gostilno

in mesarijo z lepimi, zidanimi poslopji in 5 oralov njiv, travnikov in sadunosnika proda takoj
M. Pšeničnik pri Sv. Barbari
v Slov. gor. Cena 12.000 K.

10.000 kolov

(vinskih) iz rudečkastega mecesna
proda **Sigmund Braun v Kö-
flach-u.** 3-3

Vabilo

na
redni občni zbor

Posojilnice pri sv. Lenartu
registrovane zadrage z neomejeno zavezo,
ki se bo vršil

v petek dne 6. aprila 1900
ob 9. uri dopoldne v uradni
pisarnici.

Dnevni red:

1. Pregled — odobrenje letnega računa.
2. Razdelitev — poraba čistega dobička, remuneracije načelstvu in knjigovodstvu.
3. Volitev načelstva in računskih pregledovalcev.
4. Sprememba pravil.
5. Razni nasveti.

Če bi ne bilo ob gori zaznamovani uri zadostno število združnikov zbranih, sklepa se ob vsakem številu udov dne 20. aprila t. l. ob istem času.

K mnogobrojni udeležbi prav uljudno vabi

Načelstvo.

Poziv.

Gospa Marija Schramml, ki je umrla v Mariboru, namenila je v poslednji volji volilo v gotovini vsem, katerim je bila krstna ali birmska botra. Zato se pa pozivljejo vsi ti volilojemniki, da predložijo svoje tirjatve opremljene s primernimi dokazi ustmeno ali pismeno vsaj do

20. aprila 1900.

pri c. kr. okrajnem sodišču v Mariboru ali pa pri c. kr. notarju gospodu dr. Antonu Reidingerju v Mariboru, delegovanem sodnem komisariju, ker drugače bi se razdelila zapuščina ne oziraje se na njihove zahteve. 1-3

C. kr. okr. sodišče v Mariboru
Odd. V. dne 16. marca 1900.

Kapun m. p.

V najem iščem hišo za trgovino ali branjarijo. Ponudbe naj se blagovolijo poslati upravništvu tega lista. 1-2

Slovenci

pozor!

Kdor želi fini in zelo trpežni klobuk po nizki ceni dobiti naj ga kupi pri vitanjskemu klobučarju

Franc Jankovič
Vitanje (Weitenstein.) 2

Naznanilo.

Imam za prodati cepljeno trsje. 1000 komadov, po 10 vin. 1 komad. Kdor potrebuje naj se v kratkem oglasi pri **Antonu Slodnjaku**, trtnarju v Juršincih.

Učenec

ne pod 16 let star, krepke rasti se takoj v moji usnjariji sprejme. **Karol Kirbiš**, usnjarij, Sv. Trojica pri Mariboru. 1-3

Na prodaj!

Jedna stara in jedna nova hiša in poleg 1 oral 500 sežnjev sveta je v **Radvanjih** (Rothwein) pri cerkvi št. 48 takoj za 2300 gl. na prodaj. 1-3

100 polovnjakov vina

je pri Sv. Lovrencu v Slov. gor. na prodaj starega in novega, ki ga imajo posestniki lastnega svojega pridelka, vino je prav dobro. Cena je staremu liter 20 kr. in novemu 16 kr. Kupei naj se oglašijo pri **Janezu Šnen**, posestniku v **Gaberniku**, pošta Juršinci pri Ptujju. 1-2

Kobilo

temnosivko, ki je na čas breja, 4 leta stara, 15 pesti visoka, jako pohlevna in zelo lepa žival, vrlo dobra pred koleselnom in pred težkim vozom, proda radi pomanjkanja potrebnega prostora

Viljem Leyrer,
Maribor, gosposka ulica 22.

Za sveti postni čas najbolj primerna molitvena knjiga

Marija žalostna Mati Božja

Spisal Fr. Bezjak, župnik pri Sv. Marku.

VI. natis.

Obsega pouk o češčenji žal. matere Božje, pobožnost sedem petkov v čast žal. materi Božji, razne molitve in pobožnosti za god sedem žalosti Marije Device, zbirko molitev za očitno in domačo službo Božjo in precejšnje število svetih pesmij.

Vezana v polusnje 60 kr., v usnje z zlato obrezo 1 gl. 20 kr.

po pošti 10 kr. več.

Znesek se lahko pošlje v poštnih znamkah ali po poštni nakaznici.

Zahvala!

Ko sem si 5. septembra 1899 po navidezno nevarnem padcu zvinil levo roko v sklepu, izplačala mi je „nacionalna akcijska zavarovalna družba proti nezgodam“ po svojem zastopništvu

„Franco-Hongroise“ v Gradcu
Kaiserfeldgasse št. 21,

pri kateri sem bil zavarovan po zdravniškim odglasilu takoj in na najkulantnejši način dnevno odškodnino za čas zdravljenja v znesku 208 kron.

Ko se je čez dolgo časa potem pokazalo, da je moja leva roka deloma stalno obnemogla, izplačala mi je ta družba odškodnino v znesku 2000 kron, akoravno je izpolnila svojo dolžnost že poprej popolnoma.

Sreče mi veli, da se javno zahvalim tej družbi za njeno kulantno ravnanje in jo vsakemu priporočam najtopleje.

Ljutomer, 25. marca 1900.

Martin Vrabel,
gostilničar in posestnik v Vidanovcih.
Julij Thun, c. kr. notar, priča in
Jurko Erjavec, priča.

Na prodaj

200 v suho cepljenih trsov iz podlage portalis, najboljših domačih vrst iz neokuženega okraja proda **Tomaž Smeh v Šmarji pri Jelšah**. Zapisnik sort in ceno pošljem na zahtevanje.

NADUČITELJ!

Želim si službe v kraju, kjer bi se dalo storiti kaj več za sadjerejo. Kateri gospodov tovarišev je voljen menjati s službo?

Sv. Anton v Slovenskih gor., dne 25. sušca 1900.

Franc Šijanec,
nadučitelj.

Naznanilo

Pri prezidanju in prizidanju šole se bode oddajalo zidarsko, tesarsko in mizarsko delo po minuendo licitaciji

dne 29. marca ob 10. uri dop. v šoli pri Sv. Jurju ob Ščavnici. Načrti, proračuni in stavbenški pogoji za ta dela se lahko ogledajo pri načelniku krajnega šolskega sveta na Jamni. 2-2

Načelnik: **J. Gorički** m. p.

Na prodaj

posestvo, obstoječe iz travnikov, ki se 3 krat kosijo, sadunosnika, lepe njive, loga, gospodarskega poslopja, dveh blizu vkup stoječih zidanih hiš tik farne cerkve; proda skupaj, ali pa na parcele **Marija Orthaber**, Spodnja Polskava, p. Pragarsko. 2-3

80% očetni cvet!!

Ako hočete dober ocet sami narediti, vzemite od mojega 80% očetnega cveta 1 kg., pomešajte ga z 30—40 litrov sveže, studenčne vode, vse dobro zmešajte in izvrstnen ocet je gotov. Prepričali se boste, da niste nikdar še imeli tako okusnega octa (jesiha), in vendar po ceni.

1 kg. očetnega cveta velja 2 kroni 10-5

R. Bračko v novi poštni hiši v Ptujju.

Cerkveni ●●

●● pomočnik

se sprejme s 1. aprilom. Več se sve pri Fr. Matjašiču pri Sv. Barbari v Halozah.

Posestvo

v Slovenski Bistrici in sicer hiša (krčma) v mestu z gospodarskim poslopjem, kozolcem, travniki in njivami skupaj po 16 oralov pri mestu je na prodaj. Tudi manj zemljišča se odda. — Hiša je tudi za vsakega obrtnika sposobna. — Pogoji so ugodni in se natančneje poizvedo pri **Francu Mejaku** v Slovenski Bistrici.

Na prodaj!

Posestvo obstoječe iz zidane hiše in gospodarskega poslopja z velikim sadnim vrtom in njivami. Posestvo leži 25 minut zunaj Maribora. Več se izve pri upravništvu tega lista.

Simon Kuček-eva pivovarna

priporoča svojo

zalogo piva v Ptujju,

Kaniža-predmestje št. 30

kjer se bode prodajalo priznano izborno pivo pivovarne
v Laškem trgu in sicer
v sodčeki in steklenicah.

3-3